



Fővárosi Ítéltábla

3.Pf.20.582/2022/4-II.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Magyar Péter ügyvéd (cím6) által képviselt felperes (cím2) felperesnek – a Kölcsényi és Némethi Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Némethi Péter ügyvéd) által képviselt alperes (cím4) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2022. július 5-én kelt 9.G.42.227/2021/16-I. számú ítélete ellen az alperes 18. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 229.645 (kettőszázhuszonkilencezer-hatszáznegyvenöt) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 37.846.863 forint vállalkozói díj és annak 2020. december 10. napjától számolt, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékű késedelmi kamatának megfizetésére az alperes perköltségben való marasztalása mellett. Előadta, hogy az alperessel mint megrendelővel 2020. április 14-én vállalkozási szerződést kötött a település6-01 szennyvíztelep villamossági szerelési munkáinak elvégzésére nettó 33.308.074 forint átalánydíjért. A szerződésben foglalt kötelezettségeit teljesítette és ezen túlmenően pótmunkát is végzett, mivel az eredeti műszaki tartalomhoz képest többletkábelt épített be, továbbá HSZ dobozok legyártását és beépítését is elvégezte, összesen 7.232.925

forint értékben. Csatolta a szakértőtől (a továbbiakban: szakértő) véleményét, amely egyértelműen alátámasztja a szerződés teljesítését és a pótmunkák elvégzését. Kifejtette, hogy a szakértő szakvélemény értelmében az alperes 39.838.803 forint vállalkozói díjat lett volna köteles megfizetni a pótmunkák értékével együtt, ebből azonban levonandó a szerződés értelmében az 5%-os jótállási garancia mértéke, ami összesen 1.991.940 forint, ezért az esedékes díjkövetelése 37.846.863 forint. Hivatkozott arra, hogy a munkaterületet a generálkivitelező lezárta, ezért a szerződés teljesítése lehetetlenné vált, és a szerződés megszűnése miatt a felek a továbbiakban nem tartoznak egymásnak szolgáltatásokkal, az addig nyújtott szolgáltatásokkal viszont el kell számolni. A teljesítés lehetetlenné válásáért egyik fél sem felelős, azonban a lehetetlenülés az alperes érdekkörében merült föl. Állította, hogy a pótmunkát az alperes szóban rendelte meg, amelyre a szerződés értelmében lehetőség volt. Keresetének jogalapját a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:245. § (1) bekezdésére, 6:48. § (1) bekezdésére, 6:155. § (1) bekezdésére, 6:179. § (1) bekezdésére, a 6:180. § (1) bekezdésére és 6:248. § (1) bekezdésére, továbbá az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről, és egyes törvényeknek az építésügyi lánc tartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: szakértő tv.) 8/A. §-ára, és 8/C. §-ára alapította.

[2] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a fővállalkozóval, a cég1-vel kötött vállalkozási szerződés alapján jött létre a felperes alvállalkozóval a perbeli vállalkozási szerződés. A felperes a szerződés alapján olyan munkarészre alapított követelést érvényesít, amelyet az alperes maga is megpróbált érvényesíteni a saját megrendelőjével, a cég1-vel szemben, azonban azzal összefüggésben teljesítésigazolást nem kapott, ennél fogva kifizetés sem történt. Hivatkozott arra, hogy ő maga is a szakértőtől-hez fordult, ezért az ügyeket együttesen és komplexen kell értékelni. Vitatta, hogy a próbaüzem előtti műszaki bejárásakor a villamosfeltételek adottak lettek volna, azok legfeljebb 80%-os mértékben álltak rendelkezésre. Nem vitatta, hogy a felperes által megjelölt pótmunkák elvégzésre kerültek, azonban állította, hogy azokat nem rendelte meg.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 37.846.863 forintot és annak 2020. december 10-től a kifizetésig számolt, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 3.805.410 forint perköltséget. Rögzítette, hogy az alperes az előlegezett perköltségét maga viseli.

[4] A határozatának tényállásában megállapította, hogy az alperes a cég1 megrendelővel a település1, település2, település3, település4, település5 és település6 településeket érintő szennyvízelvezetési agglomeráció, település6 településen megvalósítandó szennyvíztisztító telep fejlesztési feladatainak ellátására vonatkozóan 2019. március 4-én kötött kivitelezési szerződést.

[5] Az alperes a teljesítése során a felperessel 2020. április 14-én alvállalkozási szerződést kötött a település6-o1 szennyvíztelep villamossági-szerelési munkáinak

elvégzésére az előzetes árajánlat szerinti műszaki tartalomnak megfelelően. A szerződésben a teljesítési határidőt 2020. június 15-ében, a vállalkozás díját nettó 33.308.074 forint átalánydíjban határozták meg. A felperes a kivitelezés során jelezte a megrendelője felé a tervdokumentáció feldolgozása közben és a munkák kivitelezése során felmerülő problémákat, kérte a megoldásra váró feladatok pontosítását. A felek 2020. május 18-án folytatták le a próbaüzem előtti műszaki bejárást, majd 2020. június 15-ével a próbaüzem elindult. A felperes dolgozói 2020. július 13-án a munkavégzés helyszínére már nem tudtak bemenni, ezért nem tudták befejezni a megkezdett munkát.

[6] A felperes teljesítésigazolás kiadását kérte alperestől, azonban az alperes ennek nem tett eleget, ezért a felperes a szakértől szakvéleményét kérte. A felperes pótmunkákra alapítottnak is igényt tartott díjazásra, mivel a műszaki tartalmon felül további erősáramú és vezérlő kábeleket épített be, valamint HSZ dobozokat gyártott le és épített be.

[7] A szakértől a 2822. számú ügyben kiadott véleményében megállapította, hogy a felperes az alvállalkozási tevékenység döntő részét elvégezte, míg a hiányzó kivitelezési munkákat a megrendelő más vállalkozóval végeztette el. A helyszíni szemle során nem találtak olyan hibát, ami a kifizetésnek akadálya lehetett volna. A szakvélemény szerint a felperest megilleti az általa elvégzett, a vállalkozói szerződés szerinti teljesítés értéke 32.605.878 forintban, továbbá az alperes által is elfogadott pótmunka értéke 7.232.925 forintban, azaz a szakértői tanács által elfogadott díjigény összesen nettó 39.838.803 forint volt.

[8] Miután az alperes megrendelője 2020. július 13-ával a munkaterületet visszavette, az alperessel megkötött szerződését felmondta, az alperes 2020. augusztus 27-én maga is írásbeli kérelemmel fordult a szakértől-hez (ügyszám: 2844), amelyben az előterjesztett műszaki és szakmai indokok alapján a 2822. szám alatt hozott vélemény szakmai felülvizsgálatát, a szakértől elé terjesztett ügyek együttes és komplex értékelését kérte.

[9] 2020. október 1-jén település6-on folytatott szakértői vizsgálat során megállapítható volt, hogy a peres felek alvállalkozói szerződésével elérni kívánt műszaki cél, a település6 Szennyvíztelep villamossági szerelés munkái az árajánlat szerinti műszaki tartalommal megvalósultak, rendeltetésszerű volt a működés.

[10] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában megállapította, hogy a felek között a Ptk. 6:238. §-ában szabályozott szerződés jött létre. Nem volt vitatott, hogy a felperes teljesítése félbeszakadt, amelynek oka nem az alvállalkozó felróható szerződésszegése volt, ezért a felperes az általa elvégzett munka ellenében járó arányos ellenszolgáltatásra igényt tarthat. Megállapította a Ptk. 6:179. § (1) bekezdésére utalva, hogy a szerződés a teljesítés lehetetlenné válása folytán megszűnt, azonban a teljesítés lehetetlenné válásáért egyik fél sem felelős, a lehetetlenné válás oka az alperes érdekkörében merült föl,

ezért a Ptk. 6:248. § (1) bekezdése értelmében a felperes az elvégzett munka után járó alvállalkozói díjat követelheti.

[11] A szakértő szakvéleménnyel összefüggésben rögzítette, hogy szakértő a helyszíni szemle alapján megállapította a rendszer működőképességét, rendeltetésszerű használatra alkalmasságát. A szakértői bizonyítás megállapította az új vállalkozó által elvégzett munkát is, amely levonandó a szerződés alapján elvégzett munkák, illetőleg a pótmunkák értékéből. A szakértő meghallgatása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a helyszíni szemlén nem volt vitatott a felperes pótmunkavégzése, ezért azt a szakértői tanács a pótmunka elvégzésén túl nem vizsgálta. Az aggálytalan szakértői szakvélemény alapján egyértelműen megállapíthatónak találta, hogy a pótmunkát a felperes elvégezte.

[12] Az elsőfokú bíróság alperes műszaki megbízottja, tanúl és közreműködő képviselője tanúk vallomását értékelve összességében megállapította, hogy a fővállalkozó cégl részéről történt tervezési hiányosságok miatt a kivitelezés nem volt megfelelő. A kivitelezés megkezdését követően változtak a nyomvonalak az építkezés területén, ezért a kábelhossz megnőtt, és többletkábel kellett felhasználni. Rámutatott arra, hogy a felek átalánydíjban állapodtak meg, de az alvállalkozó felperes az átalánydíjon felül a pótmunka ellenértékét követelheti az alperestől a Ptk. 6:245. § (1) bekezdése alapján. A szakértői törvény 8/A. §-ára, valamint a 8/E. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy a felperes az érvényesíteni kívánt jog alapjául a szakértői szakvéleményére hivatkozott, amely ugyanolyan bizonyítéknak minősül, mint a perben kirendelt szakértő véleménye. A Ptk. 6:245. § (3) bekezdése értelmében a vállalkozási szerződés lehetetlenülését követően 2020. július 14-én esedékessé vált a felperes vállalkozói díja, ezért a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése és a 6:155. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest késedelmi kamat fizetésére.

[13] A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján döntött, amelynek körében a felperest megillető ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (2) bekezdése alapján állapította meg a csatolt megbízási szerződés szerint, továbbá figyelemmel volt a felperes által lerótt eljárási illeték és a felperes által viselt szakértői költségre.

[14] Az alperes fellebbezésében kérte elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára utasítását. A fellebbezésének jogalapjául a Pp. 346. § (5) bekezdését jelölte meg.

[15] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a tényállásból a pótmunka címén követelt összeg tekintetében okszerűtlen és helytelen jogi következtetést vont le, így érdemben nem megfelelő, téves ítéletet hozott. E körben az elsőfokú bíróság ítéletének jogi okfejtése hiányos

és egyoldalú, mivel nem vette figyelembe az alperes által indítványozott tanúk vallomását, továbbá azt sem, hogy a szakértől szakértője ellentmondó és a saját jegyzőkönyvében foglaltakhoz képest iratellenes nyilatkozatot tett.

[16] Hangsúlyozta, hogy az alperes nem rendelte meg a felperes által érvényesített pótmunkát. Az építési naplóban semmilyen módon és formában nem volt feltüntetve a felperes részéről, illetve alperes műszaki ellenőre részéről a munka megrendelése. Megjegyezte, hogy az általa a tárgyi projekt kapcsán a cégl részére elvégzett mintegy 300.000.000 forint összegű pótmunkát a szakértől másik tanácsa éppen annak okán nem látta elszámolhatónak, mert azokat az építési naplóban nem rendelték meg. Kiemelte, hogy a szakértől részéről nyilatkozatot tevő szakértő nem tudta megállapítani, hogy vizsgálták-e az építési naplót vagy sem. Hangsúlyozta, hogy önmagában az a körülmény, hogy a munka a helyszínen igazoltan elvégzésre került, még nem jelent egyet azzal, hogy az elismert a másik fél részéről.

[17] Kifejtette, hogy a pótmunka megrendelése során elsődlegesen a vállalkozó észleli a pótmunka szükségességét, felmérési naplót és költségvetést készít, amit rögzít az építési naplóba, majd ezt a műszaki ellenőr megvizsgálja és a megrendelő kifejezett írásbeli nyilatkozatával, naplóba tett bejegyzésével azt megrendeli. Ezen elemek jelen esetben igazolhatóan hiányoznak, megrendelés nem történt, mindössze annyi, hogy a projektmenedzser az összeállított dokumentumokat átvette és a munka elvégzésével a felperes kész helyzet elé állította.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte elsődlegesen a Pp. 383. § (2) bekezdése, másodlagosan pedig a Pp. 382. §-a alapján.

[19] Megítélése szerint az elsőfokú ítélet érdemben helyes. A Pp. 346. § (5) bekezdésére és az ahhoz fűzött kommentárra utalva kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, eljárási szabályt nem sértett, e körben nem szükséges az elsőfokú ítélet felülbírálata, ez okból nincs helye az ítélet megváltoztatásának. Rámutatott arra, hogy az alperes nem jelölte meg pontosan, hogy az anyagi jogi felülbírálat keretében a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés a) vagy b) pontjában rögzített felülbírálatot kéri.

[20] Hangsúlyozta, hogy az alperes a pótmunkákat illetően nem azt vitatta, hogy a munkákat valóban elvégezte-e a felperes, hanem azt állította, hogy a szerződés tartalmát, és az építési naplóbejegyzéseket figyelembe véve a pótmunka minősítésével az adott értékre számíthatóan további ellenértéket nem követelhet a felperes, mivel álláspontja szerint a pótmunka megrendelésének formalizált feltételei vannak és azok jelen esetben hiányoznak. Utalt az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakra és kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság meglátása szerint a szakértől szakvélemény aggálytalan és ellentmondástól mentes volt. Az alvállalkozási szerződés és a költségvetés alapján egyértelmű azon szakértői

ténymegállapítás, hogy a felek pótmunkának tekintették a tételeket, különös tekintettel az átadott dokumentációra. A helyszíni szemlén résztvevők részéről nem volt vitatott a pótmunka jellege, továbbá az is egyértelműen megállapítható volt, hogy a pótmunkát a felperes elvégezte. Utalt az elsőfokú ítélet indokolásában értékelt tanú, alperes műszaki megbízottja és közreműködő képviselőjel tanúk vallomására és kiemelte, hogy alperes műszaki megbízottja tanú nem zárta ki, hogy adott szóbeli utasítást a pótmunka elvégzésére, hiszen e körben csupán nem emlékezett. Megítélése szerint közreműködő képviselőjel tanú vallomása sem zárja ki azt, hogy az alperes még ha szóban is, de megrendelte a felperestől a pótmunka elvégzését, amelynek a felperes dokumentálhatóan eleget is tett.

[21] Vitatta az alperes azon állítását, hogy a pótmunka megrendelésének többek között az is a feltétele, hogy azt a megrendelő kifejezett írásbeli nyilatkozatával, építési naplóba tett bejegyzésével rendelje meg. A felek között létrejött szerződés ekörben nem tartalmaz kifejezett rendelkezéseket, a vállalkozási szerződés 11. pontja pedig a Ptk.-ra utal, ennél fogva megállapítható, hogy sem a szerződés, sem a Ptk. nem ír elő formakényszert, ezért lehetőség volt a pótmunka szóbeli megrendelésére is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményét okszerűen mérlegelte, ezekből nincsen szükség annak felülbírálata, ezért nem is indokolt az ítélet megváltoztatása.

[22] A Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontjából kiindulva rámutatott arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során akként nyilatkozott, hogy bizonyítási eszközeit és bizonyítási indítványát egyértelműen meghatározta. Ezeket az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során foganatosította is, azaz meghallgatta a szakértőt, alperes műszaki megbízottja és közreműködő képviselőjel tanúkat, ezt meghaladóan az alperesnek további bizonyítási indítványa nem volt. A fellebbezésében sem jelölte meg, hogy mire vonatkozóan és milyen bizonyítási eszközök felhasználásával lenne szükséges további bizonyítás lefolytatása, ezért ezen okból nincs szükség az elsőfokú ítélet felülbírálatára és nem indokolt az ítélet megváltoztatása.

[23] Kifejtette, hogy az alperes a másodlagos fellebbezési kérelme körében nem jelölt meg olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az egész eljárásra kihatott, és amely indokolná az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását.

[24] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felperes által végzett, 7.232.925 forint értékű pótmunkát meghaladóan – fellebbezés hiányában - a Pp. 358. § (5) bekezdése értelmében jogerőre emelkedett.

[25] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A felek között 2020. április 14-én létrejött alvállalkozási szerződés 7.5. pontja szerint lehetőség van a szerződés keretein belül egyedi ajánlatadás és megrendelés alapján a szerződésben tételesen ki nem mutatott munkák elvégzésére is.

A felperes 2020. június 15-én kelt alpereshez intézett emailjében helyszíni egyeztetést kért a pótmunkák körében, továbbá érdeklődött, hogy a pótmunkákra vonatkozó árajánlatot kinek küldje el. A felperes 2020. június 17-én kelt alperesnek írt emailjében jelezte, hogy a HSZ dobozok gyártása nem volt része a vállalásnak, ezért árajánlatot küld a legyártásra vonatkozóan, kéri ezek megrendelését.

[26] A felperes 2020. június 18-án átadta a pótmunka összesítőt az alperes nevében eljáró alperes műszaki megbízottjának, majd 2020. június 22-én az építési napló mellékleteként rögzítette az alperesnek átadott pótmunka összesítőt, amelyre az alperes az építési naplóban nem tett észrevételt, az ellen nem tiltakozott.

A tervek módosítása folytán a kivitelezés során módosult a nyomvonal, amely miatt a felperes által felhasznált kábelmennyiség az eredeti műszaki tartalomhoz képest megnövekedett.

[27] Az ítéltábla az így kiegészített tényállásra figyelemmel az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, amelynek indokait a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakban pontosítja.

[28] Megalapozatlan az alperesnek a Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmére való hivatkozása. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, az ítélet a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakat tartalmazza a [49] – [56] bekezdésekben. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének eljárási szabálysértés folytán ezért nincs helye a Pp. 381. §-a alapján.

[29] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alperes tévesen hivatkozik arra, hogy nem rendelte meg a felperestől a pótmunkákat. Az ítéltábla az alperesi pótmunka-megrendelés körében abból indult ki, hogy az alperes a megjelölt munkák pótmunka jellegét, azok tényleges elvégzését és értékét nem vitatta. Álláspontját kizárólag arra alapította, hogy a pótmunkát a szakmai gyakorlatnak megfelelően a felperes részletes ajánlattétele, és az építési naplóba tett bejegyzés alapján rendelhette meg, mindez azonban jelen esetben hiányzik. A kiegészített tényállás értelmében a vállalkozási szerződés 7.5. pontja szerint – a szerződés 2. pontjában körülhatárolt munkán felüli – pótmunkavégzés egyedi árajánlat és megrendelés alapján történhetett. A szerződés kötelező jelleggel – érvényességi kellékként – ekörben írásbeliséget nem írt elő. Ugyanakkor az ítéltábla jelentőséget tulajdonított a felperes 2020. június 15-i és 17-i alpereshez intézett emailjeinek, amelyekben jelezte a pótmunka szükségességét, és az árajánlatának megküldését. Nem vitásan – a szakértől szakvéleményéhez csatolt irat szerint – az alperes az ajánlatot tartalmazó pótmunka összesítőt 2020. június 18-án átvette, sőt azt az építési napló mellékleteként is rögzítették – az alperes ellenvetése nélkül – 2020. június 22-én. Az sem vitás, hogy a felperes a munkákat az alperes

tudtával elvégezte, amit a szakértől szakvéleménye is aggálytalanul alátámaszt, hiszen a szakértől tv. 6. § (2) bekezdésének megfelelően azokat ténylegesen elvégzett és teljes bizonyossággal megállapíthatóan teljesített munkaként határozta meg. E körben mutat rá az ítéltábla arra, hogy a szakértől tv. 6. §-a értelmében a szakértől-nek nem feladata – az elvégzett munkák, azaz a teljesítés, és annak értéke meghatározásán túl – a munkák pótmunka jellegének megállapítása, abban a bíróságnak kell állást foglalnia.

[30] A fentiekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság a szakértől szakvéleményének és a szakértő nyilatkozatának értékelése során, hiszen a helyszíni felmérés idején a pótmunka összesítő átadása nem volt vitatott. Ugyanakkor helytállóan értékelte a tanúk vallomását is, amelyekből helyes következtetést vont le. A bizonyítékokra és az eset összes körülményére figyelemmel ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy az alperes a pótmunkák elvégzését elfogadta. Ezt megelőzően a szerződés 7.5. pontjának megfelelően – az építési naplóba is rögzítetten – az árajánlat átadása megtörtént, amire az alperes nem reagált, az ellen nem tiltakozott, még a szakértői szemlén sem, csak a 9.G.40.028/2021/26. sorszámú 2021. október 21-i előkészítő iratában hivatkozott először érdemben a pótmunka megrendelésének hiányára. Tanú1, alperes műszaki megbízottja és közreműködő képviselője1 tanúk vallomásának együttes értékelésével egyértelműen megállapítható, hogy az alperes tudomással rendelkezett arról, hogy a felperes a szerződés kereteit, műszaki tartalmát meghaladó munkát is végzett, ami ellen nem tiltakozott, sőt a felperesi teljesítést átvette.

[31] A tanúvallomások azt is megerősítik, hogy – a hibás tervek módosítása, egyben a nyomvonal módosítása folytán – a felperes az eredeti műszaki tartalmat meghaladó munkát végzett. Mindez megállapítható Tanú1 vallomása (9.G.42.227/2021/14. számú jegyzőkönyv 4. oldal 4. bekezdés, 5. oldal 1. bekezdés), alperes műszaki megbízottja tanú vallomása (9.G.42.227/2021/14. számú jegyzőkönyv 6. oldal 8. bekezdés), és közreműködő képviselője1 tanú vallomása (9.G.42.227/2021/14. számú jegyzőkönyv 7. oldal 2. bekezdés) alapján.

[32] Rámutat az ítéltábla a vállalkozói díjjal kapcsolatos egyes kérdésekről szóló XXXII. számú Polgári Elvi Döntés a) pontjában kifejtettekre – melyet a Kúria az 1/2014. Polgári Jogegységi határozatában ugyan nem tartott fenn, azonban az új Ptk.-ba beépültek tekintette, ezért továbbra is irányadónak fogadható el – és a BH2014. 303. számú határozat [27] bekezdésében foglaltakra. Ebben a Kúria kifejezetten rögzíti, hogy a pótmunka megrendelésére, a vállalkozási szerződés ráutaló magatartással történő módosítására utaló körülményként értékelhető a XXXII. számú Polgári Elvi Döntésből kitűnően önmagában az is, ha a megrendelő tudomást szerez arról, hogy a vállalkozó az eredeti megállapodás kereteit meghaladó munkát végez, és ez ellen nem tiltakozik. Ezt az álláspontot erősíti a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése is, amely értelmében a teljesítés az egyszerű írásba foglalás követelményének megsértését orvosolja.

[33] A fellebbezésben kifejtett érveléssel szemben a perbeli eset összes körülménye alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperes a pótmunkára vonatkozó felperesi ajánlatot elfogadta, tudomással bírt arról, hogy a felperes az eredeti megállapodás kereteit meghaladó munkát végzett, ez ellen nem tiltakozott, továbbá a felperesi teljesítést is

elfogadta, azaz a fentiekből következően a felek a vállalkozási szerződés műszaki tartalmát ráutaló magatartással módosították a 7.232.925 forint értékű, a Ptk. 6:244. § (2) bekezdésének megfelelő pótmunka tekintetében, amely összeget az alperes a szerződés Ptk. 6:179.§ (1) bekezdésének megfelelő megszűnéséből eredően a Ptk. 6:180. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Ptk. 6:248. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra is – köteles a felperesnek megfizetni.

[34] A perben – relevancia híján – nem vizsgálható az alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a megrendelőjétől, a cégl-től nem kapott pótmunka megrendelést, és az sem, hogy az általa kezdeményezett szakértői eljárásban a szakértői tanács építési naplóba történt bejegyzés hiányában nem látta elszámolhatónak az alperes által teljesített pótmunkát. Ahogyan arra a felperes is hivatkozott, az alperes ezen állítását bizonyítékkal nem támasztotta alá. Ugyanakkor ismételten utal az ítéltábla a szakértői feladatát rögzítő szakértői tv. 6. §-ára, amely értelmében nem feladata a szakértői-nek a pótmunka megrendelés folyamatának vizsgálata, ennél fogva abban nem foglalhat állást.

[35] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla – a Pp. 369. § (1) és (3) bekezdésében biztosított eljárásjogi és anyagi jogi felülbírálati jogkörében eljárva – az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta a fenti kiegészítéssel.

[36] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében viseli a felperes másodfokú perköltségét, amelynek körében az ítéltábla a felperesnek járó ügyvédi munkadíjat – a fellebbezett értékre figyelemmel – az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése alapján 180.823 forint + 48.822 forint áfában, összesen 229.645 forintban állapította meg. Az alperes a Pp. 83. § (5) bekezdése értelmében viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésének megfelelően lerótt fellebbezési eljárási illetéket.

Budapest, 2022. október 26.

dr. Buglyó Gabriella s.k.

dr. Sági Zsuzsanna s.k.

dr. Benedek Szabolcs s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró